

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 22. juuni 2016. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Gemeente Woerden versus Staatsecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-267/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Sisendkäibemaks — Mahaarvamine)

(2016/C 314/08)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Gemeente Woerden

Vastustaja: Staatsecretaris van Financiën

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas, kus maksukohustuslane laskis ehitada hoone ja müüs selle ehituskuludest madalama hinnaga, on maksukohustuslasel õigus maha arvata kogu käibemaks, mis on tasutud hoone ehitamiselt, mitte ainult osa sellest maksust võrdeliselt hoone nende osadega, mida omandaja kasutab majandustegevuse eesmärgil. Asjaolu, et omandaja annab hoone osa tasuta kolmanda isiku kasutusse, ei oma selles osas mingit tähtsust.

⁽¹⁾ ELT C 262, 10.8.2015.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 22. juuni 2016. aasta otsus (Harju Maakohtu eelotsusetaotlus – Eesti) – Irina Nikolajeva versus Multi Protect OÜ

(Kohtuasi C-280/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 9 lõige 3 ja artikli 102 lõige 1 — Euroopa Liidu kaubamärkide kohtu kohustus teha korraldus, millega keelatakse kolmandal isikul õigusi rikkuvaid toiminguid jätkata — Sellise korralduse tegemise nõude esitamata jätmine — Mõiste „eripõhjused” sellise keelu määramata jätmiseks — Mõiste „mõistlik kompensatsioon” toimingute eest, mis on tehtud pärast Euroopa Liidu kaubamärgi taotluse avaldamist, kuid enne kaubamärgi registreerimise avaldamist)

(2016/C 314/09)

Kohtumenetluse keel: eesti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Harju Maakohus

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Irina Nikolajeva

Kostja: Multi Protect OÜ

Resolutsioon

1. Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 102 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus olukord, kus teatud siseriiklike menetlusõiguse põhimõtete kohaselt jätab ELi kaubamärkide kohus seetõttu, et asjaomase kaubamärgi omanik ei ole sellele kohtule esitanud vastavat nõuet, tegemata korralduse, millega keelatakse kolmandal isikul ELi kaubamärgiga seotud õigusi rikkuvaid toiminguid jätkata.
2. Määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 3 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus olukord, kus ELi kaubamärgi omanik võib nõuda hüvitist kolmanda isiku toimingute eest, mis on tehtud enne kaubamärgi registreerimise taotluse avaldamist. Seoses kolmanda isiku toimingutega ajavahemikus, mis on selle kaubamärgi registreerimise taotluse avaldamisest hilisem, kuid kaubamärgi registreerimise avaldamisest varasem, on selles sättes sisalduv mõiste „mõistlik kompensatsioon” käsitatav selle kasu tagastamisena, mille kolmandad isikud on tegelikult saanud asjaomase kaubamärgi kasutamisest kõnealuses ajavahemikus. Seevastu välistab mõiste „mõistlik kompensatsioon” kaubamärgi omanikul tekkida võinud ulatuslikuma kahju hüvitamise, mis võib olenevalt olukorrast hõlmata ka mittevaralist kahju.

⁽¹⁾ ELT C 262, 10.8.2015.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 22. juuni 2016. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf – Saksamaa eelotsusetaotlus) – Thomas Philipps GmbH & Co. KG versus Grüne Welle Vertriebs GmbH

(Kohtuasi C-419/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Intellektuaalomand — Ühenduse disainilahendused — Määrus (EÜ) nr 6/2002 — Artiklid 32 ja 33 — Litsents — Ühenduse disainilahenduste register — Litsentsiaadi õigus esitada nõudeid seoses õiguste rikkumisega, hoolimata sellest, et litsents ei ole kantud ühenduse disainilahenduste registrisse — Litsentsiaadi õigus esitada nõudeid temale tekitatud kahju eest)

(2016/C 314/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Thomas Philipps GmbH & Co. KG

Kostja: Grüne Welle Vertriebs GmbH

Resolutsioon

1. Nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta artikli 33 lõike 2 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et litsentsiaat saab litsentsitud ühenduse registreeritud disainilahenduse rikkumisega seoses esitada nõudeid ka siis, kui litsents on ühenduse disainilahenduste registrisse kandmata.
2. Määruse nr 6/2002 artikli 32 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et litsentsiaat võib disainilahenduse rikkumisega seotud menetluses, mille ta ise on selle sätte alusel algatanud, esitada nõude tema enda kahjude hüvitamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 346, 19.10.2015.